

Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes, valora l'impacte dels canvis de govern

“La reforma laboral s’hauria de canviar fos quin fos el govern”

Caldes de Montbui

EL 9 NOU

Joan B. Casas (Caldes de Montbui, 1949) és el degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya des de 2008. Amb una extensa carrera, particularment vinculada a l'auditoria (és soci fundador de Faura Casas), valora en aquesta entrevista el context actual de l'economia a Catalunya i a l'Estat. Dimecres, Casas va participar en la 15a edició de la Jornada d'Economia i Empresa Familiar a Caldes.

Els nous governs han de portar canvis o el marge d'Europa és massa estret?

En l'àrea econòmica, no gaires. Els pressupostos ja estan aprovats i fets amb una limitació, el control del dèficit per part de la Unió Europea. Això no canviaria. Europa marca les grans magnituds del pressupost, el sostre de despesa ja està fet i per a la resta hi ha poc marge de maniobra. Si hi ha canvis, no seran tant per la situació interna, sinó per la internacional, com l'evolució dels tipus d'interès, el preu del petroli o l'impacte de les polítiques proteccionistes de Donald Trump. Es preveu un creixement, en diria inercial, del 2,4%, que es produirà igualment si no hi ha un cataclisme al turisme

Quin aspecte positiu i quin de negatiu es pot preveure del canvi de govern?

Hi hauria només una política determinada, la d'infraestructures –com el Corredor Mediterrani–, que podria ser que fos més racional. Ja ho veurem, perquè tampoc no

Joan B. Casas, aquest dimecres, poc abans d'intervenir en la Jornada d'Economia i Empresa Familiar, a Caldes

hi ha hagut un canvi de filosofia. De canvis de política econòmica, fora d'alguns gest, n'espero pocs. En alguns aspectes la filosofia és igual que l'anterior i altres, com les polítiques socials, vindran condicionats per la capacitat financera que es tingui.

En alguns sectors hi ha l'esperança que decaigui la reforma laboral. Es pot reformar, la reforma?

La reforma laboral té aspectes poc estimulants, però neix en una situació de crisi molt dura i es va fer per incentivar l'ocupació. Si els contractadors poden aprofitar la normativa que existeix, l'acaben aprofitant. Això ha donat peu a una precarietat espectacular. Això s'havia de canviar a curt termini, fos quin fos el govern, perquè no es pot mantenir un mercat laboral amb tanta precarietat, amb tanta rotació i amb

tant d'atur juvenil. El nou govern té menys excuses per no fer una reforma perquè la situació econòmica és millor.

Hi havia massa optimisme de l'anterior govern amb les dades, tenint present que encara és líder europeu en dèficit públic?

L'Estat espanyol el que deia és que es creixia. I això és cert: es creix com es creix a tot arreu. El dèficit, acostuma a sortir menys. Espanya té dos problemes: un és el dèficit, i l'altre és un endeutament, privat i sobretot públic, molt alt. Això condiona el futur. Qualsevol impacte en els tipus d'interès ens afectaria moltíssim. L'economia està millor que no estava, però graviten sobre el conjunt una pila de riscos que en cas que es desencadenessin provocarien problemes greus per a la recuperació.

Els temps de vent de cua, de preus baixos del petroli i tipus d'interès en mínims, s'havien aprofitat?

Va per barris. Els vents de cua s'han aprofitat, tenint en compte que l'espanyola és una economia endeutada i energèticament dependent, però gairebé inercialment. Cal preguntar-se si s'han aprofitat aquests anys de crisi per reestructurar el sectors econòmics, i la resposta és que en alguns llocs més que en d'altres. A Catalunya, el sector industrial s'ha reestructurat i és potent. A l'Estat, hi ha llums i ombres.

La inestabilitat política és, a Catalunya i Espanya, el principal risc econòmic?

La inestabilitat política no és aconsellable ni desitjable. De tota manera, allà on hi ha hagut més inestabilitat política ha estat a Catalunya, pel conflicte que tenim, i

s'ha demostrat que té una economia poc assistida, que funciona al marge que tingui un sector públic potent. Això és una gran notícia. La inestabilitat no és bona –mai

“Dormim sobre un gran matalàs de deute”

J.C.A.

Joan B. Casas va ser un dels participants en la 15a edició de la Jornada d'Economia i Empresa Familiar per exposar quins elements poden interrompre la recuperació econòmica. Casas va esmentar el deute com un dels principals riscos. “Vivim sobre un gran matalàs de deute”, a l'Estat i arreu del món. L'actual context, “volàtil, incert, complex i ambigu” provoca que les previsions econòmiques (amb un 2,4% de creixement previst a l'Estat) puguin variar. El context internacional, amb més costos energètics, una previsible pujada dels tipus d'interès i les polítiques proteccionistes dels Estats Units posen en risc el marc actual. La jornada va incloure una taula rodona sobre refundació d'empreses i una conferència de l'economista Modest Guinjoan sobre la limitació del creixement de dimensió de les empreses. “Com sempre, hem buscat temes de màxima actualitat”, diu Vicenta Pallarés, d'Acció Cívica Calderina, una de les entitats organitzadores de la jornada.

no ho és – però ha demostrat que hi ha molta capacitat de resistència. L'economia espanyola no és tan clar que sigui així, perquè necessita més l'impuls del sector públic.

SUBSCRIPTORS/ES D' EL 9 NOU

Si durant les vostres vacances a la Costa Brava també voleu tenir el diari, encarregueu els vals trucant al 93 889 49 49 o bé subscripcions@vic.el9nou.com

S'han de demanar 15 dies abans de marxar.
Termini màxim per sol·licitar-los fins al 14-7-18

